

(1)

(N° 121)

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 20 MARS 1906.

Projet de loi approuvant la Convention relative à la réparation des dommages résultant des accidents du travail signée à Paris le 24 février 1906 entre la Belgique et la France (1).

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION (2), PAR M. VAN CLEEMPUTTE.

MESSIEURS,

Une catastrophe récente, qui nous a tous vivement émus, donne une douloureuse et pressante gravité à l'appel par lequel finit l'Exposé des motifs : « Vu l'importance des intérêts en cause, le Gouvernement, Messieurs, » attacherait le plus grand prix à ce que le projet de loi, qu'il a l'honneur » de vous présenter, fût l'objet d'un vote d'urgence. »

Certes, on peut espérer que des calamités pareilles à celle dont l'impression est si profonde ne se reproduiront pas; mais, nombreux sont les accidents dont nos compatriotes, employés dans des entreprises en France, sont les victimes, sans qu'eux-mêmes ou les ayants droit reçoivent la réparation assurée par une loi spéciale.

Le nouveau traité leur garantit; les dispositions restrictives de la Législation française des 9 avril 1898, 22 mars 1902 et 31 mars 1905 seront de nul effet à l'égard des Belges; de plus, cette réciprocité, consacrée par un contrat international, ne serait plus à la merci de la Législature de l'un ou de l'autre des États contractants.

Telle est la portée de l'article premier.

Il est à peine besoin de le rappeler; les lois de la France et de la Belgique ne sont pas identiques et ne le deviendront point par l'effet de la Convention.

(1) Projet de loi, n° 118.

(2) La Commission, présidée par M. VAN CLEEMPUTTE, était composée de MM. DALLEMAGNE, DEGROOTE, GENDEBIEN, MAROLLE.

Celle-ci n'a et ne peut avoir pour objet de résoudre toutes les questions que la différence des législations peut soulever; mais, du moins, consacrer-elle une règle dont l'application présentera, dans des cas fort nombreux, l'avantage de prévenir de pénibles contestations; c'est la portée de l'article 2.

Les Chambres belges ont déjà, sans critique et à l'unanimité, approuvé un traité semblable conclu entre la Belgique et le Grand-Duché du Luxembourg; elles ont considéré qu'il réalise une amélioration considérable dans la condition de nos nationaux travaillant à l'étranger.

A raison de ce précédent et de l'extrême urgence, votre Commission spéciale se borne à vous signaler, dans les termes qui précèdent, sans autres commentaires, la portée du nouveau traité; elle est unanime à vous proposer l'approbation immédiate.

Le Président-Rapporteur,
JUSTIN VAN CLEEMPUTTE.

(1)

(N° 121)

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 20 MAART 1906.

Ontwerp van wet tot goedkeuring van de Overeenkomst betreffende de vergoeding van schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen, te Parijs tusschen België en Frankrijk gesloten op 21 Februari 1906 (1).

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (2) UITGEBRACHT DOOR DEN HEER VAN CLEEMPUTTE.

MIJNE HEEREN,

Eene onlangs gebeurde ramp, die ons allen hevig heeft ontroerd, doet het ernstige van den oproep, waarmede de Memorie van toelichting besluit, op pijnlijke en klemmende wijze uitschijnen :

« Gezien de hooge belangen die bij de zaak betrokken zijn, stelt de » Regeering er bijzonder prijs op, Mijne Heeren, dat het wetsontwerp » 't welk zij de eer heeft u voor te leggen, dadelijk in stemming moge » komen. »

Wij mogen zeker de hoop koesteren dat onheilen als dit waarover zoozeer wordt getreurd, zich niet meer zullen voordoen; doch stellig is het dat aan onze landgenooten, die in Fransche ondernemingen werkzaam zijn, talrijke ongevallen overkomen, zonder dat zij zelve of de rechthebbenden de vergoeding bekomen die bij eene bijzondere wet wordt verzekerd.

Het nieuw tractaat waarborgt hun die vergoeding; ten aanzien van de Belgen zullen de beperkende bepalingen der Fransche wetten van 9 April 1898, 22 Maart 1902 en 31 Maart 1905 geene kracht hebben; daarenboven zou die wederkeerigheid, door eene internationale overeenkomst bekrachtigd,

(1) Ontwerp van wet, n° 118.

(2) De Commissie, voorgezeten door den heer VAN CLEEMPUTTE, was samengesteld uit de heeren DALLEMAGNE, DEGROOTE, GENDEBIEN en MAROILLE.

niet meer zijn prijsgegeven aan de wetgeving van één der contracteerende Staten.

Dat is de strekking van artikel 1.

't Is bijna onnoodig het te herinneren : de wetten van Frankrijk en van België zijn niet volkomen gelijk en zij zullen het niet worden tengevolge van de overeenkomst.

Deze heeft niet ten doel en kan niet ten doel hebben al de vraagstukken, waartoe het verschil in de wetgeving aanleiding kan geven, op te lossen; doch daardoor wordt ten minste een regel gehuldigd waarvan de toepassing, in een groot aantal gevallen, het voordeel zal hebben pijnlijke geschillen te voorkomen : dat is de strekking van artikel 2.

Reeds hebben de Belgische Kamers, zonder eenige opmerking en met eenparige stemmen, een goedkeurend oordeel uitgesproken over een dergelijk verdrag tusschen België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten; zij hebben ingezien dat daardoor eene aanzienlijke verbetering wordt gebracht in den toestand van onze landgenooten die in den vreemde arbeiden.

Daar er dus een voorbeeld van bestaat en de zaak grooten spoed eischt, bepaalt uwe bijzondere Commissie er zich bij u in bovenstaande bewoordingen, zonder verdere uitlegging, de beteekenis van het nieuw tractaat te doen kennen; eenparig verzoekt zij u het door uwe onmiddellijke goedkeuring te bekrachtigen.

De Voorzitter-Verslaggever,
JUSTIN VAN CLEEMPUTTE.

